

בבית המשפט העליון

בש"פ 463/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 17.1.2021 במ"ת 56752-11-20 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם העורר: עו"ד מורן סעדון, עו"ד רענן עמוסי

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 17.1.2021 (מ"ת 56752-11-20, השופט ע' דרויאן-גמליאל). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 23.11.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המחזיק חמישה אישומים לבית המשפט המחוזי. כתב האישום נסב על אירועים שהתרחשו במסגרת פעילות משטרתית יזומה לאיתור חשודים כחלק מהמאבק בתופעה של עבריינות מין באינטרנט המכוונת כלפי קטינים. בפרשה זו קיימים גם נאשמים נוספים, ובעניינו של אחד מהם עוסקת החלטה אחרת שניתנה בבית משפט זה ביום 19.1.2021 (בש"פ 96/21, השופט י' אלרון).

3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. מבלי להידרש למכלול הפרטים אציין כי בהמשך להגשתם של תסקירים מאת שירות המבחן ניתנה ההחלטה מושא הערר ובה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי סבר כי במקרה זה לא ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני בהתחשב בעוצמת הסיכון העולה מן העורר, חרף איכותם של המפקחים המוצעים.

4. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. העורר טוען כי החלטתו של בית המשפט המחוזי שגויה, תוך הדגשה שכלל הנאשמים האחרים בפרשה זו שוחררו לחלופות מעצר, בין השאר בעקבות החלטתו של בית משפט זה (במסגרת החלטות של בית המשפט המחוזי שניתנו בעקבותיה).

5. הדיון בערר התקיים בפני ביום 26.1.2021, ובו הצדדים חידדו את טענותיהם. בא-כוחו של העורר התמקד בהשוואת עניינו של העורר לעניינם של הנאשמים האחרים. מנגד, באת-כוחה של המדינה ביקשה לאבחן מקרה זה וציינה, מבלי להפחית מחומרת העבירות המיוחסות לכל נאשם, את ריבוי החומרים שנמצאו אצל העורר גם אם לא כולם קיבלו ביטוי בכתב האישום עצמו.

6. על רקע האמור, ההכרעה בערר זה הייתה קשה. הטעם לדבר הוא המתח שנוצר בין העמדה שלה נטיית תחילה, כי בית המשפט המחוזי נתן משקל הולם למסוכנות העולה מן העורר, לבין החשש מפני תוצאה לא שוויונית בינו לבין שאר המעורבים בפרשה. אודה ולא אבוש: אלמלא ההשוואה לעניינם של המעורבים האחרים הייתי דוחה את הערר. נקודת המוצא לדיון בתיק מסוג זה היא הצורך לנקוט משנה זהירות בכל הנוגע להגנה על שלומן של קטינות. למותר לציין כי העבירות המיוחסות לעורר הן חמורות ואין להקל בהן ראש אך מפני שנעשו במרחב האינטרנט. המסוכנות של עבריין המין הפועל באינטרנט איננה נמוכה יותר באופן אינהרנטי מזו המאפיינת את מי שפועל מחוצה לה, אלא רק שונה באופן מימושה (ראו: בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.3.2013)). מנקודת מבטן של קורבנות עבירות מין ברשת הפגיעה היא קשה ונותנת את אותותיה, ואין להמעיט מחומרתה של חדירה למרחב האינטימי שנעשית מבעד למסך המחשב או הטלפון הנייד חלף המגע הפיזי.

7. לצד זאת, כאמור, במקרה דנן התעוררה שאלה הנוגעת לערך השוויון בין נאשמים. כאמור בפתח הדברים, מדובר בפרשה שבמסגרתה אותרו מספר רב של חשודים המבצעים עבירות מין המכוונות לקטינים באינטרנט והוגשו כתוצאה מכך כתבי אישום.

לצד בחינת נסיבותיו של כל נאשם ונאשם על-ידי בית המשפט המחוזי – דומה שהתמונה הכוללת של שחרורם של מרבית הנאשמים בפרשה הנוכחית לחלופות מעצר, כל מקרה ונסיבותיו הוא – היא נתון שלא ניתן להתעלם ממנו כליל (ראו: בש"פ 3577/17 מדינת ישראל נ' שמעון, פסקה 23 וההפניות שם (18.5.2017)).

8. על כן, בנסיבות המיוחדות של מקרה זה אני סבורה שדין הערר להתקבל באופן חלקי במוכן זה שאין לפסול את שחרורו של העורר לחלופה, בדומה לשאר המעורבים, ובלבד שזו תהיה מתאימה לאיון מסוכנותו. בשים לב למאפייניו של החומר שהוצג לעיוני אני סבורה שצריכה להיבחן חלופת מעצר שאיננה ביתו הפרטי, יחד עם מפקחים מתאימים, כאשר תישלל מן העורר כל גישה לאינטרנט שתאפשר לו יצירת קשר עם קטינות. מאפייני העבירות המיוחדות לעורר מלמדים כי כך באה לידי ביטוי מסוכנותו, וללא מיגור שלה לא יהיה די בחלופת מעצר, יהא מיקומה אשר יהא.

9. אני מורה אפוא על הגשת תסקיר משלים על-ידי שירות המבחן לבחינת חלופה אחרת שתוצע על-ידי העורר, וזאת בתוך שלושה שבועות. בית המשפט המחוזי יבחן את החלופה שתוצע הן בהתייחס לנתוניו של העורר והן בהשוואה להחלטות האחרות שכבר התקבלו בעניינם של האחרים. אין צריך לומר כי ככל שבית המשפט המחוזי יורה על שחרורו של העורר לחלופת המעצר, צריך יהיה לכלול במסגרת התנאים המגבילים שיושגו על העורר ניתוק מוחלט מרשת האינטרנט באופן שיבטיח את מניעת הישנותן של עבירות מסוג זה.

10. סוף דבר: הערר מתקבל חלקית כאמור בפסקה 9.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשפ"א (28.1.2021).

ש ו פ ט ת